

ถึงนั้น คัมภีร์กุรอานจึงบอกเราว่า “และจงเตรียมต่อต้าน พวกเขาตามที่สุดเจ้าสามารถกระทำได้ซึ่งกำลังทัพและม้าที่เตรียมพร้อมเพื่อข่มขวัญศัตรูของอัลลอฮ์และศัตรูของเจ้า” (กุรอาน 8.60) การที่คัมภีร์กุรอานพูดถึงการเตรียมม้าไว้ให้พร้อมนั้น เพราะว่าในอีกตีความเข้มแข็งของกองทัพส่วนใหญ่แล้วจะประกอบไปด้วยม้า แต่พาดูหนะในการทำศึกนั้นยุคสมัยจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย สิ่งที่คัมภีร์กุรอานกล่าวไว้ในเทหะกค็อยเพื่อเป็นการข่มขวัญศัตรูมิให้คิดที่จะมารุกรานเหยียบถมก ถึงนั้น เราจะต้องสร้างกองทัพของเราเองและทำให้ตัวเราเองเข้มแข็ง

ความแตกต่างระหว่างอิสลามกับคริสเตียน

มีการกล่าวกันว่าศาสนาคริสต์เตียนมีลักษณะเด่นตรงที่ไม่มีการเอ่ยถึงสงครามใด ๆ ในทางตรงกันข้าม เรากล่าวว่าอิสลามมีจุดเด่นที่ตรงที่อิสลามมีกฎหมายสงครามอยู่ ถ้าหากเราดูให้ดี เราจะเห็นว่าการศึกษาศาสนาคริสต์เตียนไม่มีการญีฮาด ก็เพราะคริสต์เตียนไม่มีอะไรเลย ที่ข้าพเจ้าพูดเช่นนั้น ข้าพเจ้าหมายถึงว่าศาสนาคริสต์เตียนไม่มีโครงสร้างของสังคม ไม่มีระบบกฎหมาย

และไม่มีกฎระเบียบที่กำหนดว่าจะก่อรูปสังคมกันอย่างไร เพราะ
ถ้าศาสนาใดมีสิ่งเหล่านี้แล้ว ศาสนานั้นจะต้องบรรจุกฎหมายการ
ญิฮาดไว้ด้วย แต่ศาสนาคริสต์เคยไม่มีสิ่งเหล่านี้ นอกจากจะมีคำ
สอนทางศีลธรรมที่แนะนำให้ทำความดีเท่านั้น เช่น “จงพูด
ความจริง” “จงอย่าขโมยทรัพย์สินของคนอื่น” และอื่น ๆ ใน
ทำนองนี้ ดังนั้น ศาสนาคริสต์เคยมีกฎหมายสงครามได้อย่างไร?
แต่ในทางตรงกันข้าม อิสลามเป็นศาสนาที่ถือว่าตัวเองมีหน้าที่ใน
การสร้างสังคม อิสลามมาเพื่อปฏิรูปสังคมและเพื่อสร้างชาติ และ
อำนาจหน้าที่ของอิสลามคือการปฏิรูปโลกทั้งโลก ดังนั้น อิสลาม
จึงขาดกฎหมายญิฮาดไม่ได้ ในทำนองเดียวกันกับที่รัฐบาลอิสลามจะ
ปราศจากกองทัพไม่ได้ ขณะที่ขอบเขตของศาสนาคริสต์เคยมี
ความจำกัดมากนั้น ขอบเขตของอิสลามกลับกว้างใหญ่ไพศาลไม่
สิ้นสุด ขณะที่ศาสนาคริสต์เคยจำกัดตัวเองอยู่แค่การแนะนำตัว
เท่านั้น อิสลามเป็นศาสนาที่ครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดของชีวิต
มนุษย์ อิสลามมีกฎหมายปกครองสังคม กฎหมายเศรษฐกิจ และ
กฎหมายการเมือง อิสลามมาเพื่อจกตั้งรัฐ เพื่อจกตั้งรัฐบาล
และเมื่อทำสิ่งทั้งหลายมาเสร็จแล้ว อิสลามจะปราศจากกองทัพ
ได้อย่างไร? อิสลามจะปราศจากกฎหมายญิฮาดได้อย่างไร?

อิสลามและสันติภาพ

ถึงนั้น ทบางคนบางกลุ่มพูดว่าศาสนาจะต้องต่อต้านคคคคค
สงครามเสมอ และจะต้องส่งเสริมสันติภาพ เพราะว่าสันติภาพ
เป็นสิ่งที่ดีและสงครามเป็นสิ่งที่ไม่ดีไปหมดคนนั้นจึงเป็นคำพูดที่ผิด
แน่นอน ศาสนาจะต้องส่งเสริมสันติภาพ และคัมภีร์กุรอานก็
กล่าวว่า “วัส-ซุลฮุกอยรฺ” (สันติภาพนั้นดีกว่า) แต่ศาสนาจะ
ต้องไม่ส่งเสริมสงครามด้วย ถ้าหากว่าฝ่ายตรงข้ามไม่พร้อมที่จะ
อยู่ร่วมกันอย่างมีเกียรติและต้องการที่จะหยามเกียรติยศและศักดิ์
ศรีของมนุษย์แล้วเรายอมจำนน นั่นก็หมายถึงเรากำลังต้อนรับ
ความวิบัติและยอมรับความไร้เกียรติ อิสลามกล่าวว่า “จงสันติ
ถ้าหากว่าออกฝ่ายหนึ่งพร้อมและเต็มใจที่จะรับมัน ถ้าหากว่าไม่
และคิดจะทำสงคราม ก็ให้ทำสงคราม”

เงื่อนไขสำหรับการทำสงคราม

เรื่องที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ที่อิสลามกล่าวว่า
เราจะต้องต่อสู้ โองการแรกของคัมภีร์กุรอานเกี่ยวกับการญีฮาด
ที่ถูกประทานมายังเรานั้น ในที่นี้จะขอยอมรับได้ของบรรดานัก

อรรถาธิบายคัมภีร์กุรฮาน คือโองการจากซูเราะฮ์ อัล-ฮัจญ์ ซึ่งกล่าวว่า

“แท้จริง อัลลอฮ์ทรงป้องกันบรรดาผู้ศรัทธา แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดทุก ๆ คนที่ทรยศ สำหรับบรรดาผู้ที่ถูกโจมตี นั้น พวกเขาได้รับอนุญาต (ให้ต่อสู้ป้องกันตนเองได้) เนื่องจากพวกเขาถูกกดขี่ข่มเหง และแท้จริง อัลลอฮ์ทรงสามารถที่จะ ช่วยพวกเขาได้แน่นอน พวกเขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ถูกขับออกจากบ้านเรือนของพวกเขาโดยไม่ยุติธรรมเพียงเพราะพวกเขา กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของเรา และหากอัลลอฮ์มี ทรงป้องกันประชาชนด้วยชนอิกกลุ่มหนึ่งแล้ว โบสถ์ วัด มัสยิด อันเป็นสถานทศทายในมีการกล่าวนามของอัลลอฮ์จะถูกทำลาย และแน่นอน อัลลอฮ์จะทรงช่วยผู้ที่ช่วยพระองค์ แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจโดยแท้ พวกเขาเหล่านั้น ถ้าหากว่าเราตงหลักแหล่งพวกเขา ณ แผ่นดิน พวกเขาจะดำรง นมาซ บริจาคซะกาต และกำชับในการดีงาม และห้ามปราม การชวช้ และผลสุดท้ายของกิจการทั้งหลายอยู่ที่อัลลอฮ์” (กุรฮาน 22.38-41)

โครงการที่กล่าวมานั้นเป็นโครงการที่น่าทึ่งมาก และเป็นโครงการแรก ๆ ของคัมภีร์กุรอานเกี่ยวกับเรื่องการญิฮาดที่เราได้รับ

มุสลิมในมกักะฮ์

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่พวกเราจะวิเคราะห์โครงการเหล่านี้ เราจะต้องมาดูที่บางสิ่งบางอย่างก่อน ดังที่เราได้กล่าวไว้ว่าท่านศาสดามุฮัมมัดได้รับกุรอานโครงการแรกในมกักะฮ์เมื่อท่านมีอายุได้ 40 ปี หลังจากที่ท่านศาสดาและสหายของท่านต้องได้รับความทุกข์ทรมานต่าง ๆ จากพวกหัวหน้าชาวมกักะฮ์เป็นเวลา 13 ปี สหายของท่านกลุ่มหนึ่งก็จำเป็นต้องขออนุญาตท่านศาสดาอพยพไปยังที่อื่น หลังจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว คนกลุ่มนั้นก็อพยพไปยังเอธิโอเปีย บรรดามุสลิมได้ขออนุญาตท่านศาสดาป้องกันตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ในระหว่างเวลา 13 ปีที่ท่านอาศัยอยู่ในมกักะฮ์นั้นท่านไม่อนุญาต จนกระทั่งในที่สุดภารกิจอันสำคัญของท่านเริ่มเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาและอิสลามได้แพร่ขยายออกไปยังสถานที่ต่าง ๆ และถึงมะดีนะฮ์ซึ่งที่นั้นชาวเมืองมะดีนะฮ์กลุ่มหนึ่งได้มาเป็นมุสลิมที่ให้การจงรักภักดีต่อท่านศาสดา และได้ให้สัญญาว่าถ้า

หากท่านศาสดาไปยังมะดีนะฮ์ พวกเขาจะให้ความคุ้มครองท่าน
ดังนั้น ท่านศาสดาจึงได้อพยพไปยังมะดีนะฮ์ร่วมกับมุสลิมคน
อื่น ๆ และในมะดีนะฮ์นี่เองที่ฐานอันเป็นอิสระของมุสลิมได้เกิด
ขึ้นเป็นครั้งแรก ในปีแรก ท่านศาสดายังไม่ได้รับอนุญาตให้ทำ
การป้องกัน แต่พอชนบทสองของการฮิจญ์เราะฮ์ โองการแรก
ที่กล่าวถึงการญิฮาดถึงที่ซาฟเจาได้กล่าวมาข้างต้นก็ถูกประทานลง
มา นั่นคือ “แท้จริง อัลลอฮ์ทรงป้องกันบรรดาผู้ศรัทธา
แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดทุก ๆ คนที่ทรยศ”

โองการนี้ชี้ให้เราเห็นว่าพวกบชาเจิวัดได้เป็นผู้ทรยศต่อ
บรรดามุสลิม หักหลังมุสลิม รุกรานมุสลิมและปฏิเสธความจำเริญ
ที่พระองค์เป็นเจ้าประทานให้แก่พวกเขา แล้วคมภรุกรานก็ประ-
กาศว่า “สำหรับบรรดาผู้ที่ถูกโจมตีนั้น พวกเขาได้รับอนุญาต
(ให้ต่อสู้ป้องกันตนเองได้)” อัลลอฮ์ได้อนุญาตให้ผู้ที่ถูกโจมตี
ทำการต่อสู้ได้ หมายความว่า “โอ้ มุสลิมทั้งหลาย ขณะนี้พวก
บชาเจิวัดปฏิเสธได้บุกมาโจมตีพวกเขาแล้ว พวกเขาจึงต่อสู้กับ
คนพวกนั้น” ซึ่งความจริงแล้ว การต่อสู้ในสถานการณ์เช่นนี้
เป็นการป้องกัน ทำไมจึงได้รับอนุญาต ? ก็เพราะว่าผู้ที่ถูกรุกราน
ผู้ที่ถูกกดขี่จะต้องป้องกันตนเอง แล้วต่อมาภมสนญาให้ความ

26 “ญิฮาด” สงครามแห่งอิสลาม

ช่วยเหลือว่า “และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงสามารถที่จะช่วยเหลือพวก
เขาได้แน่นอน พวกเขาเหล่านี้คนคอบริดาคูที่ถูกขับออกจาก
บ้านเรือนของพวกเขาโดยไม่มีพิธีกรรมเพียงเพราะพวกเขาถือว่า
ว่าอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของเรา” สำหรับคนที่ถูกขับไล่ออก
จากบ้านและแผ่นดินโดยไม่มีคามผิดใด ๆ นอกจากเพราะเขา
กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของเรานั้น อัลลอฮ์อนุญาตให้ทำ
การญิฮาด

ถ้าสังเกตให้ดีแล้วจะเห็นว่าจุดประสงค์ของโครงการนคอการ
บองกัน แล้วหลังจากนั้นโครงการนี้จะกล่าวถึงเหตุผลของการ
ญิฮาด คัมภีร์กุรอานแบบสิ่งที่น่าทึ่งมากตรงที่มันเปิดเผยความจริง
และนำรายละเอียดของความจริงมาให้มนุษย์คิด โครงการนคอ
ปะทานมาราอากับเพื่อไว้เผชิญกับปัญหาที่พวกคริสเตียนใน
ปัจจุบันทำทลายโดยกล่าวว่า “นี่ กุรอาน เจ้าถูกถือว่าเป็นคัมภีร์
ของพระเจ้า เจ้าถูกถือว่าเป็นคัมภีร์ศาสนา แล้วเจ้าอนุญาตให้
การต่อสู้กันได้อย่างไร ? สงครามเป็นสิ่งที่ไม่ดี จงกล่าวว่าสันติ
จงกล่าวว่า ‘บริสุทธิ์’ จงกล่าวว่า ‘สักการะ’ สิ”

แต่คัมภีร์กุรอานบอกเราว่า “ไม่ ! ถ้าหากอ้อมฝ่ายหนึ่งกลายเป็น
เป็นผู้ทรูกรากเรา แล้วเราไม่บองกันตนเอง ศาสนสถานทั้งหลาย

ก็จะถูกทำลายพังพินาศ “และหากอัลลอฮมีทรงบ่อนั้นประชาชน
ด้วยชนอีกกลุ่มหนึ่งแล้ว โบสถ์ วัด มัสยิดอันเป็นสถานทพ
ภายในมีการกล่าวนามของอัลลอฮจะถูกทำลาย” ถ้าหากอัลลอฮ
ไม่ทรงบ่อนั้นประชาชนก็ด้วยชนอีกกลุ่มหนึ่งแล้ว บรรดาศาสน
สถานของศาสนาและลัทธิต่าง ๆ จะถูกทำลายหมด ไม่ว่าจะเป็
โบสถ์ของคริสเตียน สุเหร่าของพวกยิว และมัสยิดของคนมุสลิม
เพราะผู้รุกรานบางพวกนั้นไม่ให้เกียรติแก่ประชาชนในการ
สักการะพระผู้เป็นเจ้า

แล้วคัมภีร์กรอานก็ให้สัญญาว่าจะช่วยเหลือโดยกล่าวว่า
“และแน่นอน อัลลอฮจะทรงช่วยเหลือผู้ทช่วยพระองค์ แน่แน่นอน
อัลลอฮเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจโดยแท้” ใครก็ตามที่ช่วย
อัลลอฮ หมายความว่า ใครก็ตามที่ช่วยสังคมและความยุติ
ธรรมจะได้รับความช่วยเหลือจากอัลลอฮ และอัลลอฮนั้นเป็นผู้
ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจโดยแท้

ทนให้เราสังเกตว่าอัลลอฮได้อธิบายถึงผู้ที่พระองค์ช่วยไว้
อย่างไร อัลลอฮทรงช่วยคนที่บ่อกันตนเอง คนที่เมื่อพวกเขา
ตั้งรัฐบาลตั้งทกมภีร์กรอานาล่าว่า “พวกเขาเหล่านี้ ถ้าหาก
ว่าเราตงหลักแหล่งพวกเขา ณ แผ่นดิน...” คนที่เมื่อพระผู้เป็น

เจ้าให้แผ่นดินแก่เขาจัดตั้งรัฐบาล คนที่เมื่ออัลลอฮ์ให้อำนาจแก่
เขาแล้ว พวกเขาปฏิบัติตามโองการนี้ โองการอะไร? “...พวก
เขาดำรงมาซ... พวกเขาย้ายชะกาต...” การมาซเป็นการผูก
พันกันทางจิตวิญญาณระหว่างมนุษย์และพระเจ้า ส่วนชะกาตเป็น
การร่วมมือกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน คนที่เคาะรพภักดี
พระเจ้าเป็นเจ้าด้วยความจริงใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน “...และ
กำชับในการดำรงและห้ามปรามการชั่วช้า” ผู้ที่ถือว่าตนเองมี
หน้าที่ที่จะส่งเสริมความดีและทำลายความชั่ว “และผลสุดท้าย
ของกิจการทั้งหลายอยู่ที่อัลลอฮ์” ผลลัพธ์ของทุกสิ่งทุกอย่างนั้น
อยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์

เท่าที่ผ่านมา สิ่งที่เราได้เรียนรู้ก็คือว่าคัมภีร์กุรอานได้
กำหนดการญิฮาดไว้มิใช่เป็นการรุกราน หรือเป็นการทำสงคราม
เพื่อความเหนือกว่า หรือเพื่ออำนาจ แต่เพื่อต่อต้านการรุกราน
แน่นอน รูปแบบของการรุกรานที่จะต้องได้รับการต่อต้าน
นั้นมิใช่เป็นเพียงการรุกรานดินแดนของคนอื่นเสมอไป บางที่
การรุกรานอาจจะเกิดขึ้นในดินแดนของตนเองในรูปของการกดขี่
กลุ่มชนที่อ่อนแอกว่าและไม่มีอำนาจ ซึ่งคนเหล่านี้คัมภีร์กุรอาน
ใช้คำว่า “มุสตัฎออะฟีน” ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้ที่เป็นมุสลิมจะ

หนึ่งศกกายไม่ได้ มุสลิมมีหน้าที่ที่จะต้องปลดปล่อยผู้ที่ได้รับความ
ทุกข์ทรมานเหล่านั้น หรือบางทีกฎหมายหนึ่งได้สร้างอุปสรรคกีด
กันใหม่การเรียกร้องสิ่งที่เรียกว่า “ฮักก” นั้นคือสัจธรรมความ
จริง ความรัก และความเป็นธรรม ซึ่งอุปสรรคเหล่านั้นจะต้อง
ถูกทำลาย เหล่านั้นทั้งหมดเป็นรูปแบบต่าง ๆ ของการรุกราน
มุสลิมจะต้องปลดปล่อยมนุษยชาติจากโซ่พันธนาการแห่งความคิด
และสิ่งอื่น ๆ ในสถานการณ์เหล่านั้นทุกสถานการณ์ญิฮาดเป็นความ
จำเป็นอันรีบด่วน และการญิฮาดเช่นนั้นเป็นการป้องกัน เป็น
การต่อต้านการอธรรม (ซุลม์) เป็นการต่อต้านการกดขี่ และเป็น
การต่อต้านการรุกราน คำว่า “ป้องกัน” นั้น ความหมายโดยทั่วไป
ของมันหมายถึงการต่อต้านความอธรรมและการกดขี่ที่มีอยู่ แต่
รูปแบบของ “ซุลม์” และรูปแบบของการรุกรานที่อิสลามถือว่า
จำเป็นจะต้องทำการญิฮาดนั้นเป็นเรื่องที่เราจะต้องพูดกัน